

henlægges til eller afhændes i Forening med tilgrænsende Jorber. Derimod bør det ikke være tilladt at afhænde slige mindre Skovlodder, som særskilte Ejendomme, hvilket i Reglen vil have til Følge, at Lodden bebygges, og at Skoven derefter efterhaanden forsvinder, hvorved bør bemærkes, at en succesfuld Tilintetgørelse af saadanne Skovlodder saa meget lettere vil kunne finde Sted, som Domstolene sædvanligvis ikke anse Straffen efter Fdgn. 27de Septbr. 1805 § 14 for ulovlig Rydning anvendelig, medmindre en hel Lønde Land er omhugget for Føde, og det derhos som oftest vil være umuligt at godtgøre, at en saadan Behandling har fundet Sted, at samme Forordnings § 19 kan komme til Anvendelse.

ad § 14.

Ved denne Bestemmelse er det selvfølgeligen ikke tilstøttet at forbyde Sameje; men ved Fælleskab forstås et saadant Forhold, som kan være Genstand for Udstykning efter Forordningerne af 23de April 1781 og 27de Septbr. 1805. Et slikt Fælleskab bestaar ofte deri, at en Lod (s. Eks. en Tørvelod, Skovlod, et Overdrev o. s. v) saaledes er henlagt til flere Ejendomme (ikke Ejere), at disse ere lodtagne i samme enten efter en vis Kvota eller efter Hartkornet, hvorved Andelen i Fællesloden bliver en integrerende Del af vedkommende Ejendom, saa at den ikke kan frastilles denne uden ved Udstykning. For saa vidt en saadan Lod ved Udstykningen er forbleven i Fælleskab enten for en hel By eller enkelte Ejendomme, vil den i Reglen henhøre under de vedkommende Ejendommens gamle Hartkorn, eller nu Gammelfkat, medens den ved den nye Matrikulering er ansat til eet samlet Hartkornsbetøb. I Henhold til Forbudet i Fdgn. af 3dje Decbr. 1819 § 7 mod nyt Fælleskabs Indførelse er det ved Meddelelsen af Udstykningsapprobationer altid blevet betinget, at deslige Andele i Fællesloder udelte skulde henlægges til een af Parcellerne. Fælleskab kan ogsaa finde Sted paa den Maade, at een ejer Grunden, medens en anden har Ret til Tørvestker i Lodden eller ejer Skoven paa samme m. v. Da alle saadanne Arter af Fælleskab let kunne lede til idelige Forviklinger og Retstrætter, har man bibeholdt det ældre, allerede i Fdgn. 23de April 1781 § 34 indeholdte, Forbud mod sammes Indførelse ved Udstykning der, hvor det een Gang er affattet eller aldrig har eksisteret.

ad § 15.

Denne Bestemmelse er nødvendig, for at den fornødne Kontrol kan føres med, at de i nærværende Lov givne Forfrister efterkommes.

ad §§ 16—19.

Disse Paragraffer indeholde Reglerne for, hvad Vedkommende, som ønske at erholde Approbation paa Ejendommens Sammenlægning og Udstykning samt paa Magelæg, have at iagttage. Med Hensyn til Fremgangsmaaden ved Hartkornets Fordeling ved Udstykninger, formener man, at det i det hele bør have sit Forblivende ved de for Udstykning af Hovedgaardsjorber samt Selvejer- og Arvefæstejorber for Tiden gældende Regler, som indeholdes i Fdgrne. 25de Juni 1810 §§ 3, 4 og 15, 3dje Decbr. 1819 §§ 9, 10, 11, 12 og 13 samt 15, 24de Juni 1840 § 12, Plakat 21de April 1848 §§ 2 og 3 og Lov 4de Juli 1850, samt forskellige af Rentekammeret og Komiteen i Anledning af den ny Matrikuls Indførelse udstedte Cirkulærer. For saa vidt enkelte Forandringer eller Modifikationer maatte blive nødvendige som Følge af de i dette Lovudkast indeholdte ny Bestemmelser, vil det fornødne i saa Henseende blive kundgjort Vedkommende, navnlig Landsinspektørerne, ved Cirkulære.

Da dette Lovudkast omfatter alle Arter af Jordejendom, ville de med Hensyn til Omdelinger af Fæstegods i Fdgn. 25de Juni 1810 § 11 og flere Cirkulærer indeholdte særegne Bestemmelser for Fremtiden bortfalde.

Den Halvdel af vedkommende Købesummer, som ved Afhændelsen af det forrige Ryttergods blev indstaaende i de solgte Ejendomme, er altid ved Udstykninger bleven fordelt paa Parcellerne efter disses boniterede Areal. Da det imidlertid var meget omstændeligt at beregne Renterne af de meget ubetydelige Beløb, som derved ofte fremkomme, blev det, efter Korrespondance med den daværende Direktion for Statsgælden og den sytende Fonds, vedtaget, saafremt den paa en Parcel saldende Andel af de nævnte Købesummer udgjorde et mindre Beløb end 50 Rbd., at paalægge Vedkommende at indbetale samme i Amtstuen. Heri har man ikke villet gøre nogen Forandring.